

по-скоро да излѣзе изъ града и да не се срѣщне съ нападающитѣ, но да се размине съ тѣхъ безъ да се видятъ единъ-други. Уви! този пътъ се оправда старата поговорка, че чловѣкъ стрѣля, а Богъ куршумитѣ опятва. Едвамъ що конницата излѣзе изъ града, ето че се срѣщна лице-съ-лице съ войската на вѣйводитѣ. Двата отряда се спрѣха като закопани и се споглѣждаха; изведнѣжъ се чу въ града гърмежъ, и двамата военачалника съ единъ гласъ искомандуваха: назадъ, бѣгайте!

Двата отряда се обърнаха назадъ и тръгнаха, конницата въ полето, а дружината на вѣйводата къмъ рѣката. Изъ града навлѣзаха мюсюманитѣ и християнитѣ, въоръжени кой съ пушка, кой съ ятаганъ или сабля, кой съ сопа или брадва; тѣ се хвърлиха върху въстаницитѣ и захванаха да ги рѣжатъ, колятъ, стрѣлятъ, биятъ и въ рѣката да ги давятъ. Тѣхъ ги испознастрѣляха, испобиха, исподавиха и изловиха въ плѣнъ: нито единъ не стигна до румънскѣй брѣгъ за да даде случай на румънската войска да се прослави, нито единъ живъ не избѣгна въ полето да да раскаже за това какво стана съ войската на вѣйводата.

Каймакамина още не бѣше свършилъ слѣдственнитѣ распитъ на търговцитѣ и чорбаджитѣ когато докараха при него въ домъ му вѣколко плѣнници, а Спартанеца съ свойтъ полуеткадронъ шумно влѣзе рисью въ правителственний дворъ като участникъ въ побѣдата. Той псуваше Българитѣ, хуляше тѣхнитѣ бащи и майки и размахваше сабята си надъ гяуритѣ. О, какъ охотно той би имъ свалилъ главитѣ ако само му позволѣха!

Валията, извѣстенъ по телеграфа отъ Гюргево, отъ Букурещъ и отъ Видинъ, бържѣ пристигна съ файтонъ подиръ него, съ талиги и съ брички. дойдоха консулитѣ чиновницитѣ и драгоманитѣ на държавитѣ подписавши се и неподписавши се подъ Парижскѣй трактатъ. Екипажитѣ съпровождаха цѣла чета отъ разни чибукчи, кафелчи, чамаширджи, гавази, сеизи, на конѣ, на казѣри и на магарета, съ ботуши и боси, съ шалвари и безъ шалвари съ гуни, съ чепкени и съ френски дрѣхи. Заповѣдано